

Алфонс Доде

Невежество

Единъ селянинъ, като бѣше забележилъ, че много личности носятъ очила когато четатъ, влѣзе въ единъ оптически магазинъ, за да си купи единъ чифтъ очила. Оптика му представи една книга и много чифта очила, които селянина опита последователно за да заяви веднага, че тѣ не струватъ нищо. Най-после оптика хвърли очи върху книгата и съгледа, че селянина я държеше наопъки.

— „Приятелю мой, му каза той, очилата сж добри, но може би вие не знаете да четете?“

— Ако знаехъ да чета, отвърна другия, азъ не бихъ купувалъ очила“.

Отъ френски: *Ив. М. Белковъ*, у-къ

МАЛКИЯТЪ МИТКО

*Защо мацо тѣй се кумишъ
тлжсти мишки ти не душишъ,
отъ стаята не излизашъ
хладенъ въздухъ да подишашъ?*

*Подъ печката цѣлъ денъ мъркашъ
Тѣй лениво се изтягашъ,
не дразнятъ те миши стжки
нито блязнятъ тѣлца крехки.*

МАЦА

*Страшна зима е навѣнка
кожата ми доста тѣнка,
може лесно да настина
и безъ време да загина.*

*А щомъ стопли се времето
като стража въ мазето,
всички мишки ще да хвана
и ония по тавана.*

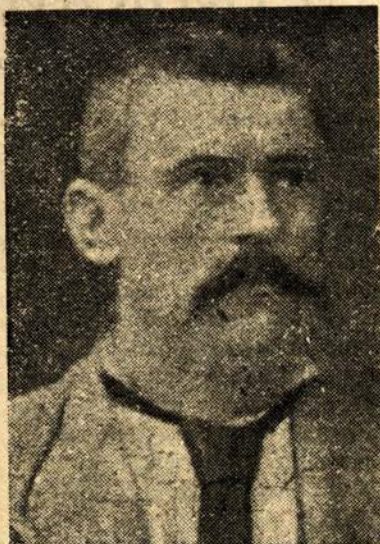
Стари Татко

ми стана мило. Това е истински човѣкъ отъ народа, истински българинъ и славянинъ, не попадналъ подъ влиянието на „културата“, простъ и естественъ, какѣвто може да бжде само единъ човѣкъ израсълъ въ недрата на природата.

Д. Ив. Попова

дъщеря на желѣзн., уч. отъ VI кл.

Български народни воеводи

ХРИСТО ИВАНОВЪ — ГОЛЪМИЯТЪ

Известенъ е още съ прекоритѣ „Книговезецътъ“ и „Крачултътъ“. Роденъ е въ 1838 год. въ с. Къкрена, Ловечко. Родителитѣ му, още когато билъ малъкъ, се преселили въ Ловечъ. Въ 1861 г. Христо заминалъ за Бѣлградъ и се заелъ да изучава книговедение. Следната година участвува въ легията на Раковски. Въ Бѣлградъ Хр. Ивановъ се запозналъ съ В. Левски, съ когото станали голѣми приятели. Следъ това Хр. Ивановъ работилъ книговедение въ Пловдивъ. Посетилъ Цариградъ, Измиръ, Генуа, Марсилия, Портъ-Сайдъ, Каиро и Александрия. Следъ това се връща въ Румъния. Въ 1870 год. се настанилъ като книговецъ въ Русе, а отъ тамъ въ Търново. Помагалъ е много на Левски. Участвувалъ е въ Априлското въстание. Следъ Освобождението е билъ избранъ за нар. представителъ. Починалъ на 29. I. 1898 год.

МАЛЪКЪ СЪЧКО

*Малъкъ, Съчко, вѣй, вали
Безъ умора, безъ почивка, —
Надъ поля, гори хвърли
Бѣла, топличка завивка.*

*Злакъ подъ нея нека зрѣй,
Злакъ и златни минзухари —
Утре слѣнце щомъ изгрѣй,
Разцвѣтѣни да ги свари!*

С. Д.